

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 10C/195/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313208740
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Foltánová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2017:2313208740.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Evou FOLTÁNOVOU, v spore žalobcu: CD Consulting, s.r.o., IČO: 264 29 705, so sídlom Česká republika, Příkop 843/4, Zábrdovice, Brno, proti žalovanému: V. O. D., D.. XX.X.XXXX, N. B., A. XXX/X, o zaplatenie 551,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému súd nepriznáva náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca návrhom zo dňa 28.3.2013 žiadal súd, aby žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 551,- Eur so zmenovým úrokom vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy od 23.10.2009 do zaplatenia, 6 % ročným úrokom zo zmenkovej sumy od 26.2.2010 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy vo výške 1,84 Eur, všetko do troch dní.

2. V návrhu uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný dňa 12.5.2009 na zmenkovú sumu 551,- Eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25% denne od 23.10.2009. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená žalovaným dňa 12.5.2009 na sumu 551,- Eur, pričom do jej textu bol poňatý záväzok žalovaného zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25% denným úrokom od 23.10.2009. Za miesto plnenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom odporca na zmenkovú sumu uhradil 0,- Eur a na úroky uhradil 0,- Eur. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“ indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. Na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu originál zmenky.

3. Dňa 21.5.2015 súd návrh zamietol a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi zmenkovú odmenu vo výške 1,84 Eur. Proti predmetnému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Krajský súd v Trnave dňa 28.3.2017 uznesením č.k. 26Co/566/2015-93 pripustil čiastočné späťvzatie žaloby, v tejto časti rozsudok zrušil a konanie zastavil, napadnutý rozsudok v zamietajúcej časti a vo výroku III. o náhrade trov konania zrušil a vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení predmetného uznesenia odvolací súd poukázal na stanovisko spoločného zasadnutia občianskoprávneho a obchodného kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10.2015, podľa ktorého, v prípade, ak z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Predovšetkým platí, že pokiaľ ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nemožno posudzovať práva a povinnosti z tejto zmluvy oddelene od použitých zabezpečovacích inštitútov (dohody o zrážkach zo mzdy, zmluvnej pokuty a vystavenie zmenky). Aj zabezpečenie spotrebiteľskej zmluvy totiž podlieha

režimu ochrany spotrebiteľa vo forme súdnej kontroly, či zmluvné dojednania, vrátane akcesorických, neobsahujú nekalé podmienky v neprospech spotrebiteľa. V zmysle článku 6 smernice 93/13/EHS, súd aj bez návrhu skúma nekalú povahu podmienky v spotrebiteľskej zmluve, čím sa má zabrániť tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň sa tým sleduje dosiahnutie cieľa v čl. 7 uvedenej smernice, pretože takéto skúmanie môže mať odradzujúci účinok, smerujúci ku skončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov. Ak by vnútroštátne právo (prípadne jeho výklad v súdnej praxi) umožňovalo veriteľovi obísť takéto preskúmanie prostredníctvom zmenky, išlo by o pozbavenie smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku (effet utile). Z hľadiska práva EÚ platí pre členské štáty povinnosť prijať všetky potrebné opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy na dosiahnutie výsledku stanoveného smernicou. Vnútroštátny súd je pri použití vnútroštátneho práva, najmä ustanovení právnej úpravy osobitne prijatej za účelom splnenia požiadaviek smernice, povinný vykladať vnútroštátne právo v čo najširšom možnom rozsahu v zmysle znenia a cieľa príslušnej Smernice, aby sa dosiahol výsledok stanovený touto Smernicou a dosiahol tak súlad s článkom 249 tretím odsekom Zmluvy o založení európskeho spoločenstva. Ochrana spotrebiteľa ako povinnosť súdu vyplýva nielen z predpisov hmotného práva, ale aj z práva Európskej únie.

4. V danom prípade súd konal vo veci tak, že nariadil pojednávanie v súlade s článkom 5 ods. 1 citovaného nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) 861/2007, nakoľko to považoval za potrebné a to aj s poukazom na Uznesenie Krajského súdu v Trnave pod č.k. 10NCb/6/2013 - 19 zo dňa 25.6.2013. V uvedenom uznesení Krajský súd poukázal na to, že aj keď si žalobca svojím návrhom uplatnil zaplatenie pohľadávky zo zmenky, prioritou je ochrana práv spotrebiteľa, preto sa súdy musia dôsledne zaoberať všetkými okolnosťami prejednávaného prípadu.

5. Podľa čl. 5 ods. 1 citovaného nariadenia, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiada niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Podľa č. 9 ods. 1 cit. nariadenia, Súd alebo tribunál určí spôsob a rozsah vykonávania dôkazov potrebných na rozhodnutie podľa pravidiel, ktoré sa vzťahujú na prípustnosť dôkazov. Súd alebo tribunál môže pripustiť vykonávanie dôkazov prostredníctvom písomného vyhlásenia svedkov, znalcov alebo strán. Súd alebo tribunál môže taktiež pripustiť vykonávanie dôkazov prostredníctvom videokonferencie alebo inými prostriedkami komunikačnej technológie, ak má k dispozícii potrebné technické vybavenie. Podľa čl. 19 cit. nariadenia, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu,

6. Podľa § 470 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

7. Dňa 12.5.2009 bola uzatvorená písomná úverová zmluva č. 2550417, ktorou veriteľ - spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. poskytol v prospech žalovaného ako fyzickej osoby - spotrebiteľa spotrebiteľský úver vo výške 300,- Eur. Žalovaný dňa 12.5.2009 vystavil vlastnú zmenku, obsahom ktorej je jeho záväzok zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o. sumu 551 Eur spolu so zmenkovým úrokom z dlžnej sumy. Pôvodný veriteľ spoločnosť Pohotovosť túto zmenku vyplnil v zmysle dohody o vyplnení zmenky čl. 14 VOP na sumu 551,- Eur s dátumom úročenia od 23.10.2009 a táto bola povinnému predložená na zaplatenie, pričom žalovaný doposiaľ uhradil 0,- Eur. Uvedená zmenka bola vystavená ako vistazmenka a bola opatrená doložkou „bez protestu“ a „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“ a za miesto platenia bolo určené sídlo pôvodného zmenkového veriteľa a to spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o. Z rubovej strany zmenky vyplýva, že uvedená spoločnosť túto zmenku indosovala na rad žalobcu, avšak nie je uvedený dátum jej prevedenia rubopisom.

8. Z uvedenej listiny vyplýva, že ide o vzorové tlačivo, do ktorého boli rukou vpísané údaje: dátum a miesto vystavenia, identifikačné údaje vystaviteľa, ako aj jeho podpis, pričom zmenková suma je vyjadrená číslicami, ako aj slovami a dátum začiatku úročenia je v listine uvedená odlišným tlačným písmom ako zvyšok vzorového tlačiva.

9. Žalobca v žalobe aj ďalších vyjadreniach zdôrazňoval platnosť zmenky, namietal pripustenie akéhokoľvek súdneho prieskumu okolností vzniku zmenky a vykonania dokazovania v tomto smere.

10. Podľa § 17 zák.č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového zákona, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

11. Uvedené ustanovenie umožňuje súdu skúmať kauzálne námietky ex offio, t.j. kauzálne vzťahy, na ktorých krytie je zmenka určená.

12. Pôvodný majiteľ zmenky spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. vykonáva svoju podnikateľskú činnosť v predmete poskytovania spotrebiteľských úverov a zmenka, na základe ktorej si žalobca uplatňuje svoj nárok, má v tomto prípade zabezpečovací charakter pôvodného právneho vzťahu majúceho povahu vzťahu spotrebiteľského. Zmluva o úvere uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom spĺňa všetky znaky spotrebiteľskej zmluvy v súlade s ustanovením § 52 a nasledujúcich OZ, nakoľko zo samotnej zmluvy vyplýva, že táto nebola uzatvorená s žalovaným v rámci jeho podnikateľskej činnosti, keďže v zmluve sa neuvádza obchodné meno či IČO žalovaného, ale sú v nej uvedené iba údaje žalovaného ako fyzickej osoby - nepodnikateľa. Keďže spotrebiteľom je subjekt, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, mal súd za preukázané, že žalovaný mal v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, na základe ktorej bola vystavená predmetná zmenka, postavenie spotrebiteľa.

13. Nakoľko označenie zmenka je pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná, nachádza sa v nej bezpodmienečný sľub žalovaného zaplatiť určitú peňažnú sumu a je v nej uvedený údaj o zročnosti, ako aj údaj miesta, kde sa má platiť, tiež meno na koho rad sa má platiť, vrátane dátumu, miesta vystavenia zmenky a podpisu vystaviteľa, mal súd za to, že predmetná zmenka spĺňa všetky formálne náležitosti zmenky predpokladané ustanovením § 75 zmenkového a šekového zákona. Z rubovej strany zmenky bolo nesporne preukázané, že žalobca túto nadobudol indosamentom od pôvodného veriteľa, na rad ktorého bola zmenka vystavená.

14. Podľa § 2 písm. b) zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zák.č. 258/2001 Z.z. ,veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 6 zák.č. 258/2001 Z.z. v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

15. Na základe vyššie uvedených skutočností mal preto súd za preukázané, že zmenka slúži ako zabezpečovací právny prostriedok zo spotrebiteľského vzťahu a preto napriek tomu, že v danom prípade ide o vzťah uplatnený na základe zmenky ako abstraktného cenného papiera, je povinnosťou súdu skúmať postavenie žalovaného ako spotrebiteľa (rozsudok Európskeho súdneho dvora pod sp.zn. C - 419/2011 zo dňa 14.3.2013, Česká sporiteľňa, a.s. proti Geraldovi Feichterovi). Bez ohľadu na skutočnosť, že predmetom konania sú nároky zo zmenky, súd sa musí zaoberať kauzálnymi vzťahmi pôvodného zmenkového veriteľa a žalovaného (vzhľadom k tomu súd nariadil pojednávanie). V súvislosti s poskytovaním úveru, od spotrebiteľa alebo inej osoby, sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom, tak ako to vyplýva zo zákona č. 258/2001 Z.z. účinného ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, t.j. k 12.5.2009, podľa ktorého veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva. Ak je v rozpore s uvedeným, zmenka aj tak prijatá či vyplnená veriteľom, veriteľ ju nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Spotrebiteľovi musí byť poskytnutá ochrana pred neprijateľnými podmienkami aj v prípade, ak sa uplatňuje právo zo zmenky a je stále potrebné aplikovať článok 1 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS a chrániť spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Dohoda o vyplňovanom práve zmenky je uvedená vo všeobecných úverových podmienkach č. 14, ktoré nie sú podpísané zmluvnými stranami, teda vo

formulári, ktorý spracoval právny predchodca žalobcu a žalovaný ich obsah nemal možnosť akokoľvek ovplyvniť a nie je preukázané, že bol s nimi oboznámený. Táto podmienka teda nebola individuálne dojednaná a nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa, keďže nezohľadňuje práva spotrebiteľa a umožňuje vymáhať i plnenia, ktoré sú uplatňované v rozpore so zákonom.

16. Súd posúdil konania pôvodného veriteľa spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o. ako zneužitie práva uplatniť zmenku. Zneužitiu tohto práva sa dopustil tým, že ju dal vystaviť, následne ju prijal, uplatnil v rozhodcovskom konaní a napokon ju indosoval.

17. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. k) a ods. 5 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. V prejednávanej veci je jednoznačné, že medzi účastníkmi ide o spotrebiteľský vzťah založený zmluvou o úvere č. 2550417 zo dňa 12.5.2009, pričom v ten istý deň žalobca vystavil veriteľovi zmenku v zmysle čl. 14 všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Podľa názoru súdu uvedená zmenka je neplatná, nakoľko bola vystavená v rozpore so zákonom a spôsob, akým sa pôvodný veriteľ a následne žalobca domáha svojich práv na základe takto vystavenej zmenky považuje súd za obchádzanie zákona, čo znamená, že právny úkon síce neodporuje výslovnému zneniu zákonného ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol. O nedovolenosť, a teda aj o absolútnu neplatnosť právneho úkonu ide tiež v prípade, keď sa tento prieči dobrým mravom. Obchádzanie zákona spočíva v zámernom použití prostriedkov, ktoré sami o sebe nie sú zákonom zakázané a v dôsledku čoho vzniknutý jav z hľadiska pozitívneho práva sa javí ako nenapadnuteľný (rozsudok Krajského súdu v Nitre vo veci 9Co/582/2015). Konanie „in fraudem legis“ predstavuje postup, keď sa niekto správa podľa práva, ale tak, aby zámerne dosiahol výsledok právnu normou nepredvídaný a nežiaduci (rozsudok NSSR vo veci 4Obo 161/2007)

19. Nakoľko súd dohodu o vyplňovacom práve zmenky (čl. 14 všeobecných podmienok poskytnutia úveru) vyhodnotil za neprijateľnú podmienku nakoľko je jednoznačne v rozpore s § 3 Občianskeho zákonníka ako aj s ust. § 53 a 54 Občianskeho zákonníka, majúť za to, že nešlo o podmienku individuálne dojednanú a nepochybne spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa z dôvodu, že umožňuje vymáhať plnenia uplatňované v rozpore so zákonom, bez zohľadnenia práv spotrebiteľa. Ide o dojednanie neplatné v súlade s ust. § 53 ods. 5 OZ. V prípade ak je neplatná dohoda o vyplňovacom práve zmenky, je neplatná aj samotná zmenka, čo korešponduje aj s právnym názorom vysloveným Najvyšším súdom SR zo dňa 6.5.2008 pod sp.zn. 4 Obo 161/2007. Najvyšší súd v odôvodnení uviedol, že z neplatnej úverovej zmluvy v dôsledku neprimerane vysokého poplatku za spracovanie a vedenie úveru, v dôsledku čoho považoval zmluvu za priečiacu sa dobrým mravom a zásadám poctivého obchodného styku, nemohlo žalobcovi vzniknúť právo na vyplnenie blankozmenky. Skutočnosť, že právny predchodca žalobcu postupuje v rozpore so zásadami spotrebiteľského práva, preukazuje aj samotný list Európskej komisie z 25.4.2013 pod č. 2012/4165 adresovaný Slovenskej republike s upozornením na nedodržiavanie spotrebiteľského práva Európskej únie s uvedením praktík obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., ktorá vymáha nezákonné

pohľadávky založené na nekalých podmienkach s konkrétnym uvedením blankozmeniek, zameraných na vyhýbanie sa riadnej justičnej kontrole. Podľa záverov uvedeného listu obchodníci vypíňajú do blankozmeniek svoju nárokovanú sumu, hoci to právne predpisy o spotrebiteľských úveroch nedovoľujú a napriek skutočnosti, že tieto pohľadávky nemajú oporu v právnych predpisoch a sú založené na nekalých podmienkach, rozhodcovské súdy vynášajú rozsudky aj na základe uvedených zmeniek.

20. Vyššie vyslovenému právnomu názoru súdu zodpovedá aj zákonná úprava o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej bola predmetná zmenka vystavená, konkrétne uvedené v ust. § 17 ods. 3 citovaného zákona (účinný však až od 1.1.2011), ktoré zakazuje splnenie ale aj zabezpečenie úveru zmenkou. Teda aj z uvedenej právnej normy je možné vyvodiť jednoznačný záver, že nie je možné odčleňovať zmenku od noriem spotrebiteľského práva, teda ak je táto vydaná v rozpore so zákonom, v danom prípade so zákonom o spotrebiteľskom úvere, potom je neplatná v zmysle ust. § 39 OZ, keďže aj na zmenku sa vzťahujú všeobecné ustanovenia OZ o platnosti právnych úkonov. Keďže predmetná úverová zmluva a zmenka vznikli za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z., ktorý v súlade s ust. § 4 ods. 6 zakazuje splnenie dlhu a zabezpečenie jeho splnenia zmenkou alebo šekom, teda k vystaveniu predmetnej zmenky došlo v rozpore s citovaným zákonným ustanovením, je potrebné vyhodnotiť túto zmenku ako absolútne neplatnú pre rozpor s ustanovením § 39 OZ.

21. Podľa § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom do konca platnosti tohto zákona, v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom (Zákon zmenkový a šekový č. 191/1950 Zb.). Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

22. Keďže predložená zmenka bola vystavená v rozpore s § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z., pretože presahuje aj najvyššiu prípustnú výšku, je absolútne neplatným právnym úkonom s poukazom na § 39 OZ. Na absolútnu neplatnosť súd musí prihliadať ex offo.

23. Na podporu tohto názoru je možné použiť aj pripomienky Európskej komisie zo dňa 12.2.2014 vo veci C-558/2013, kedy v bode 17 uviedla, že Smernica 87/102/EHS, ktorá sa uplatňuje v prejednávanej veci, nezakazuje používanie zmeniek v spotrebiteľských zmluvách, ale zo znenia jej článku 9 jednoznačne vyplýva, že členské štáty môžu povoliť ich používanie iba vtedy, ak zároveň zabezpečia vhodnú ochranu spotrebiteľa, pod ktorou je potrebné chápať celkový právny rámec ochrany spotrebiteľa zahŕňajúceho aj povinnosť vnútroštátnych súdov, ex offo skúmať nekalosť zmluvných podmienok.

24. Podľa bodu 19 spomínaných pripomienok, rešpektovanie abstraktného charakteru zmenky by bolo podľa komisie neprijateľné vo svetle judikatúry Súdneho dvora, ktorý vyslovil všeobecnú zásadu, v zmysle ktorej špecifiká súdneho konania, ktoré prebieha v rámci vnútroštátneho práva medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, nemôžu predstavovať skutočnosť spôsobilú ovplyvniť právnu ochranu, ktorá podľa ustanovení smernice 93/13/EHS spotrebiteľovi musí byť poskytnutá. Zároveň navrhla aby na predloženú prejudiciálnu otázku Súdny dvor poskytol odpoveď, že článok 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a článok 4, 9 a 14 Smernice Rady 87/102/EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, sa majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje právna úprava členského štátu akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offo preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadne porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla.

25. Prakticky žiaden nebankový úver nemôže byť zabezpečený zmenkou, ak je druhou stranou spotrebiteľ. Ak jestvujú indície, že zmenka zabezpečovala úver/pôžičku pre spotrebiteľa, je treba odmietnuť poskytnúť právnu ochranu, lebo nový zmenečný veriteľ si mal preskúmať, či zmenka zabezpečovala spotrebiteľský úver zvlášť za stavu, keď nadobudol desiatky či stovky takýchto zmeniek, či ich nadobudol od subjektov, o ktorých je všeobecne známe, že sa ich predmetom činnosti je poskytovanie úverov/pôžičiek (zneužitie práva § 17 zmenkového a šekového zákona, neprípustný výkon práva).

26. Súd pri svojom rozhodnutí vychádzal aj z komentára k zákonu zmenkovému a šekovému od Doc. Kotáska (Wolters Kluwer, 2012): „Výhod čl. I § 17 nepoživá ten věřitel, který směnku nezískal řádným a poctivým způsobem. Vědomé jednání na škodu dlužníka není přitom jedinnou diskvalifikací nového majitele směnky. Bez ohledu na subjektivní okolnosti bychom tak neměli přiznat postavení chráněného majitele např. propojeným osobám (např. u indosace na dceřinou společnost). Podobné odvážné závěry dovodila německá judikatura u tzv. spojených obchodů, při financování prodeje na splátky prostřednictvím finanční instituce (tzv. C-Geschäft). Je zajímavé sledovat, jak ještě před úpravou v zákoně o spotřebitelských úvěrech zohledňovala zájmy a specifické postavení spotřebitelů (přesněji řečeno postavení každého dlužníka při koupi na splátky) německá směnečná judikatura. Uvedené závěry byly převzaty i rakouskou judikaturou, a recepci stejných závěrů najdeme dokonce i v zemi „konkurenčního“ směnečného systému - v USA. Rozhodnutí by mohlo být inspirací pro řešení některých nešvarů, kterým čelí čeští spotřebitelé. V polovině šedesátých let v Německu nastavilo - byť velmi odvážně - měřítko pro rozlišování „chráněných“ a „nechráněných“ převodů směnky. Nejde přitom o samotnou aplikaci čl. I § 17. Soud nikde nedovojuje, že by indosatář - eskontní banka - jednala vědomě na škodu dlužníka. Jádrem rozhodnutí bylo věřitele vůbec k čl. I § 17 nepustit, neboť jeho jednání při nabývání směnek obecně nemá požívat právní ochrany.“

27. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému ako strane v konaní úspešnej v celom rozsahu nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko mu v konaní žiadne nevznikli.

Poučenie:

Podľa § 362 ods. 1 CSP proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia na tunajší súd.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1,2,3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.